

► világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.”

Török Ignác: „Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam.”

Vécsey Károly: „Isten adta a szívét, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálataért lángolt.”

Az eredetileg kötél általi halálra (a legmegalázóbb kivégzési mód, amelyhez Haynau ragaszkodott) ítélt Batthyány Lajost ugyanezen a napon Pesten az esti órákban, az Újépület zárt udvarán állították kivégzőosztag elé. Az ítélet megváltoztatására azért került sor, mert előző este Batthyány egy, a felesége által bejuttatott tőrrel olyan sérüléseket tudott magának okozni, melyek lehetetlenné tették az ítélet – kötél általi – végrehajtását. Batthyány bátran fogadta a golyó általi halált, maga vezényelt tüzet a kivégzőosztag katonáinak, fél térdre ereszkedve kiáltotta: „Rajta, vadászok! Éljen a haza!” A ferencesek belvárosi templomában helyezték végső nyugalomra (a józsefvárosi temető helyett, ahonnan Szántóffy Antal plébános a kiasott sír miatti elégedetlenségére, valamint a késő estére hivatkozva irányította a halottas kocsi a ferencesek zárójába) éjjel 11 óra körül, egyházi szertartás mellett Szántóffy Antal, akkori pest-józsefvárosi római katolikus plébános, néhány atya és segédkező jelenlétében. A tetem befalazása után elhelyezett vörös márványlapnak a belső felén volt a felirat: „1849-ben okt. 6-án az Úrban elhunyt G. B. L. – Áldás és béke hamvaira.” A honvédtisztek és Batthyány kivégzése a bírósági eljárás dacára

puszta gyilkosság volt, hiszen az ítélethozatalra egy koncepció persz követően, jogtalan vádak alapján került sor; halálukkal Haynau – és Ferenc József – a magyarság függetlenségi törekvését kívánta büntetni, ennek nyomán pedig a tizennégy kivégzett férfit joggal tartjuk nemzeti ügyünk mártírjainak.

Rájuk, a hősökre emlékeztünk október 6-án. Megemlékezésünket Istentisztelettel kezdtük, ezután következett az ünnepi műsor, amit mi, Refis diákok adtunk elő. Először Baranyai Boglárka beszélt a történekről, majd én tettem fel kérdéseket a jelenlétőknek, melyre Aradra gondolva kaphatunk választ, mégpedig: mennyire fontos számunkra a szülőföld, a haza, a magyarság. Ezután a hetedik, nyolcadik osztályos fiúk egy-egy vértanúról mondtak pár szót: Lovász Bence Kristóftól Damjanich Jánosról, Nagy Lajos Dávidtól Knezić Károlyról, Ardaí Attilától Aulich Lajosról, Molnár Balázstól Láhner Györgyről, Trencsényi Pétertől Leiningen-Westerburg Károlyról hallottunk érdekességeket. Ezt követően az énekkar előadására került sor, majd Tornyai Barbara és Szekeres Levente folytatták az emlékezést, a többi vértanúról mondtak el egy-egy gondolatot. Csoma Nándor idézetet adott elő Dessewffy Arisztid életéből, hogy számára mennyire volt fontos a magyar haza, a szerelem. Az ünnepséget Tornyai Barbara verse zárta. Az ünnepi emlékezést koszorúzás követte a Polgármesteri Hivatal előtti emlékműnél. A magyarság évről évre nemzeti gyásznapi keretében emlékezik meg 1849. október 6-áról.

Rézsó Nóra

Dózsás hírek

Az 1. b osztály első kalandja

A szép őszi idő kirándulásra csábított minket. Október 10-én, kedden Tiszaigarra utaztunk, hogy megnézzük az arborétumot.

A napsütésben kellemes sétát tettünk az erdei ösvényeken. Megcsodáltuk a mocsári tölgyfák különleges formájú és színű leveleit. Gyűjtöttük is az őszi terméseket, leveleket. Hatalmas méretű fenyőtobozokat is találtunk. A változatos fák között

különleges látványt nyújtottak a mocsári ciprusok hatalmas lombkoronái.

A bemutatóházban természetfotó kiállítást nézhettünk meg. Mindenki választott magának kedvenc képet.

Az erdei tisztásokon hangulatos

pihenőhelyeket alakítottak ki. Itt tudtunk pihenni, u z s o n n á z n i . Lehetett játszani a zöld fűben.

Fára ugyan nem másztunk, de egy kidőlt f a t ő r z s ő n egyensúlyozva végig mehettünk.

Kellemes kikapcsolódás volt ez a természetben töltött néhány óra

Bódisné Kota Erzsébet, Gál Ildikó

és ökoismeretek

„Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó” – szól a mondás. Tartja, vagyis betartotta osztályfőnökünk is. Tavaly a felsősöknek rendezett Tibi bácsi halloween bulit, de Éva néni nem szerette volna, ha mi, alsós harmadikosok is ott látogatunk. Cserébe az idén, az őszi szünet előtti utolsó tanítási napon halloween hangulatú terem várt bennünket. A szülőkkel erre az alkalomra „rémek” finomságokat készítettünk.

Aki tehetett, jelmezben érkezett, aki nem volt ennyire merész, azokat Hanna és Sára boszik varázsolták az ünnephez illővé. Áldásos munkájuk nyomán az egész osztály zombik és csontvázak gyülekezetévé vált. (a szokottnál is jobban...)

A délelőtti kezdéseként a halloween történetével, jelentésével ►